

УДК 616.12-008.46-039:616-08:615

Бісопролол у лікуванні хворих з хронічною серцевою недостатністю у поєднанні з супутньою патологією

Т.О. Маланчук, О.О. Федорова

Національна академія післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, кафедра терапії

Ключові слова: бісопролол, хронічна серцева недостатність,

На сьогодні доведена ефективність і доцільність застосування бета-адреноблокаторів у хворих на ішемічну хворобу серця (ІХС), ускладнену хронічною серцевою недостатністю (ХСН).

Метою нашого дослідження було вивчення ефективності та безпечності застосування кардіоселективного бета-адреноблокатора бісопрололу у хворих на ІХС, ускладнену хсн II-III фк за класифікацією NYHA у поєднанні з супутньою патологією (хронічне обструктивне захворювання легень (ХОЗЛ), цукровий діабет, облітеруючі захворювання периферичних артерій). Обстежено 62 хворих (32 чоловіки, 30 жінок) віком від 51 до 76 років. У 33 пацієнтів (24 чоловіків, 9 жінок) виявлено супутнє ХОЗЛ, у 23 (9 чоловіків, 14 жінок) – цукровий діабет, у 6-облітеруючі захворювання периферичних артерій.

Усім хворим до та через 8 тижнів від початку лікування проводилось стандартне клініко-лабораторне обстеження, ехокардіографія в М-режимі, проба з дозованим фізичним навантаженням (ДФН), добовий моніторинг артеріального тиску (ДМАТ). За умов стабілізації перебігу ХСН (хворі отримували стандартну терапію еналаприла малеатом в дозі 10-20 мг/добу, торасемідом 10-20 мг/добу), призначено бісопролол в ініціальній дозі 1,25 мг/добу з подальшим титруванням 1 раз на 2 тижні до цільової дози 5-10 мг/добу.

В результаті лікування всі хворі відмітили поліпшення самопочуття. У всіх хворих стабілізувався АТ, уповільнилась частота серцевих скорочень, підвищилась толерантність до ДФН на $19,2 \pm 0,7$ Вт Також у всіх хворих поліпшились показники скоротливості міокарду, зокрема фракція викиду збільшилась від $42,3 \pm 1,4\%$ до $49,1 \pm 0,5\%$ ($p < 0,05$), у 54 (87,1%) - знизився загальний периферичний судинний опір на 17,5% ($p < 0,05$).

За даними наших спостережень, застосування бісопрололу не виявило негативного впливу на показники вуглеводного та ліпідного обміну. У 32 (58,2%) хворих висока варіабельність АТ змінилась на нормальну. Такі побічні явища як відчуття оніміння та слабкості у нижніх кінцівках, з'явилися лише у 1 хворого з облітеруючим захворюванням периферичних артерій. Погіршення перебігу супутніх захворювань не виявлено. В двох випадках спостерігали погіршення перебігу ХСН, що потребувало зменшення дози бісопрололу.

Отже, за результатами наших досліджень, застосування бісопрололу в комплексній терапії ХСН у поєднанні із супутньою патологією є доцільним, ефективним та безпечним.

Бисопролол в лечении больных с хронической сердечной недостаточностью в сочетании с сопутствующими патология

Т.А. Маланчук, А.А. Федорова

В статье описаны аспекты применения бисопролола в комплексной терапии ХСН в сочетании с сопутствующей патологией.

Ключевые слова: бисопролол, хроническая сердечная недостаточность.

Bisoprolol in the treatment of patients with chronic heart failure in conjunction with the accompanying pathology

T.A. Malanchuk, A.A. Fedorova

This article describes aspects of bisoprolol in the treatment of CHF in conjunction with the pathology.

Key words: bisoprolol, chronic heart failure.